

— nie przyjmując począwszy od dnia 11 czerwca 2010 r. środków odpowiednich do zapewnienia przestrzegania wartości dopuszczalnych NO₂ w strefach ES 0901 Obszar Barcelony, ES 0902 Vallès – Baix Llobregat i ES 1301 Madryt, uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 23 ust. 1 w związku z załącznikiem XV tej dyrektywy, a w szczególności zobowiązaniu do zapewnienia, aby plany ochrony powietrza określały środki odpowiednie do zagwarantowania tego, aby okres przekraczania wartości dopuszczalnych był jak najkrótszy.

- 2) W pozostałej części skarga zostaje oddalona.
- 3) Królestwo Hiszpanii pokrywa, poza własnymi kosztami, dziewięć dziesiątych kosztów poniesionych przez Komisję Europejską.
- 4) Komisja Europejska pokrywa jedną dziesiątą poniesionych kosztów.

(¹) Dz.U. C 175 z 25.5.2020.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus – Estonia) – AS Veejaam, OÜ Espo/AS Elering.

(Sprawa C-470/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Pomoc państwa – Wsparcie dla energii ze źródeł odnawialnych – Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014 – 2020 – Efekt zachęty w przypadku pomocy, o którą wnioskowano po rozpoczęciu prac nad danym projektem – Artykuł 108 ust. 3 TFUE – Obowiązek zgłoszenia – Konsekwencje naruszenia obowiązku zgłoszenia]

(2023/C 54/04)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: AS Veejaam, OÜ Espo

Druga strona postępowania: AS Elering

Sentencja

- 1) Punkty 49 i 50 wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym ustanawiającym system pomocy na energię ze źródeł odnawialnych umożliwiający wnioskodawcy uzyskanie wypłaty pomocy nawet wtedy, gdy wniosek został złożony po rozpoczęciu prac nad danym projektem.

- 2) Wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020

należy interpretować w ten sposób, że:

pomoc państwa może mieć efekt zachęty, jeżeli inwestycja, jakiej podmiot gospodarczy dokonał w celu dostosowania się do zmiany warunków uzyskania pozwolenia środowiskowego, które jest niezbędne dla działalności tego podmiotu, prawdopodobnie nie miałyby miejsca w przypadku braku wypłaty rozpatrywanej pomocy.

- 3) Artykuł 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej

należy interpretować w ten sposób, że:

istniejący system pomocy, którego zgodność z rynkiem wewnętrznym została stwierdzona decyzją Komisji Europejskiej, należy zakwalifikować jako „nową pomoc” w rozumieniu art. 1 lit. c) tego rozporządzenia, jeżeli system ten jest stosowany po dacie, którą dane państwo członkowskie w ramach procedury oceny pomocy zakończonej przyjęciem tej decyzji wskazało Komisji jako datę końcową obowiązywania rzeczonoego systemu pomocy.

- 4) Artykuł 108 ust. 3 TFUE

należy interpretować w ten sposób, że:

nie stoi on na przeszkodzie uwzględnieniu wniosku podmiotu gospodarczego o wypłatę wdrożonej z naruszeniem obowiązku zgłoszenia przewidzianego tym postanowieniem pomocy państwa z jednej strony w odniesieniu do okresu poprzedzającego wydanie przez Komisję decyzji uznającej tę pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym, a z drugiej strony w sytuacji gdy podmiot ten wystąpił o pomoc w momencie, gdy nie będąc przedmiotem zgłoszenia tej instytucji, pomoc ta była niezgodna z prawem, podczas gdy inwestycja, której pomoc dotyczyła, została zrealizowana w czasie, gdy rozpatrywany system pomocy był zgodny z prawem, a jego zgodność z rynkiem wewnętrznym została stwierdzona decyzją Komisji, pod warunkiem że w obu tych sytuacjach beneficjent pomocy zapłaci odsetki od ewentualnie otrzymanych kwot za okres, w którym pomoc pozostawała niezgodna z prawem.

(¹) Dz.U. C 433 z 14.12.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 22 grudnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satversmes tiesa – Łotwa) – „EUROAPTIEKA” SIA

(Sprawa C-530/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Dyrektywa 2001/83/WE – Artykuł 86 ust. 1 – Pojęcie „reklamy produktów leczniczych” – Artykuł 87 ust. 3 – Racjonalne stosowanie produktów leczniczych – Artykuł 90 – Zakazane elementy reklamowe – Reklama produktów leczniczych niewymagających recepty i nierefundowanych – Reklama cenowa – Reklama ofert promocyjnych – Reklama sprzedaży wiązanej – Zakaz]

(2023/C 54/05)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Satversmes tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „EUROAPTIEKA” SIA

Przy udziale: Ministru kabinets

Sentencja

- 1) Artykuł 86 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r.

należy interpretować w ten sposób, że:

rozpowszechnianie informacji, które zachęcają do zakupu produktów leczniczych, uzasadniając potrzebę dokonania takiego zakupu ceną tych produktów leczniczych, ogłaszając specjalną wyprzedaż lub wskazując, że wspomniane produkty lecznicze są sprzedawane w pakiecie z innymi produktami leczniczymi, w tym po obniżonej cenie, lub z innymi wyrobami, jest objęte pojęciem „reklamy produktów leczniczych” w rozumieniu tego przepisu, nawet jeśli informacje te nie dotyczą określonego produktu leczniczego, lecz nieokreślonych produktów leczniczych.